

Inflaatiopeikko

Suomen Pankissa oli annettu yleishälytys. Punaiset valot vilkkuivat kuin diskossa ja puupaat vonkuivat kammottavasti.

Kassaholvien paksujen teräsovien eteen oli kasattu pinokaupalla valtion budjettikirjoja ja raskaita tammipöytiä johtajien huoneesta. Päivystävä clearing-vastaava oli epäitsekkäästi nielaissut varmuuslukon salakoodin ja poti nyt ähkyä nurkassa.

Valitettavasti mikään ei näyttänyt auttavan. Pankin seinällä tikittävä äärimmäisen herkkä inflaatiomittari oli edelleen koholla. Pankin specialistit olivat mikroskoopilla havainneet selvän poikkeaman nollasta.

- Se poukkoilee siinä 0,0001 ja 0,0002 prosentin välillä, raportoi rahoitusmarkkinaosaston vanhempi tutkija johtokunnan hätäkokouksessa. - Minä pelkään pahinta.

- Et kai vain...? säpsähtivät muut yhdestä suusta.

- Kyllä. Se taitaa olla laukkaavaa inflaatiota! vanh.tutk. jatk. järkytt. - Minä kuulin äsken selvästi että klopoti klopoti. Voiko se olla mikään muu kuin laukkaava inflaatio, mitä?

- Hetkinen, rauhoitteli aina maltillinen tilastopuolen kenttätutkimusjohtaja. - Ei se klopoti klopoti ole laukkaava inflaatio, vaan työttömät tuolla kadulla vain klopottavat. Niitä on aika paljon.

- Huh-huh, pääsi kaikilta jälleen yhdestä suusta.

- Niin mutta ei hätä ole vielä ohi, penäsi itse pääjohtaja. - Jos se nyt sattumalta ei olekaan laukkaavaa inflaatiota, silloin sen täytyy olla ryömivää. Ja se se vasta onkin salakavalaa.

- Totta haastat, myönsi turvallisuussektorin välijohtaja. - Ryömivä inflaatio saattaa luikertaa kassaholviin tarkimpienkin varotoimien läpi vaikka ovenraosta, kun se on niin littana. Ja kerran holviin päästyään se voi kasvaa täysimittaiseksi inflaatiopeikoksi. Auta armias, jos se murtautuu sieltä ulos...

- Kääk! parahtivat kaikki, tällä kertaa yhteen ääneen.

- Mutta mitä se voisi meille tehdä? kyseli muuan pankkivaltuusmies, joka oli virassaan niin tuore, ettei nähnytkään inflaatiopeikkoa.

Säälivät katseet kohdistuivat poloiseen.

- Jos se pääsee karkuun, me ei ikinä päästä emukuntoon. alentui tiedotuspäällikkö selostamaan. - Näithän tuon jo miten huonosti strutsihuutokauppa onnistui viime lauantaina. Luultavasti inflaatiota oli jo liikkeellä.

- Aivan, painotti pääjohtaja. - Meidän on tehtävä jotain. Onko ehdotuksia?

- Tuota, ynähti viimeisiä pöytiä oven eteen kanniskeleva talonmies ohi kulkiessaan. - Siellä ei ole enää jäljellä muuta kuin pitkät korot. Tuodaanko nekin?

Siitäpä riemu repesi. Pitkät korot tietenkin! Tiiviit ja joustavat, kuin tehdyt kassanoven paikkuuseen! Tuota pikaa vasaroiitiin porukalla oven ja kynnyksen väliin.

Sinne jäi inflaatiopeikko loukkuun ja luultavasti tukehtui omaan mahdottomuuteensa, koskapa sitä ei ole sen koommin Suomessa näkynyt.

